

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 194.754 van 26 juni 2009

A. 190.814/VI-18.048

In zake: **de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
AHD ASSURANCES,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre-Bernard LEJEUNE, advocaat,
rue Miville, 4
4101 Jemeppe,

tegen:

**de Commissie voor het Bank-, Financie- en
Assurantiewezen, afgekort als CBFA,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dirk LINDEMANS en Mr. Aube WIRTGEN, advocaten,
Keizerslaan, 3
1000 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 22 december 2008 ingediende enige verzoekschrift, waarbij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid AHD ASSURANCES de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring vordert van:

- de beslissing van de CBFA d.d. 7 oktober 2008 waarbij ze uit het register van de verzekeringstussenpersonen is geschrapt;
- de beslissing van de CBFA d.d. 10 december 2008 waarbij deze weigert haar beslissing van 7 oktober 2008 te wijzigen of in te trekken;

Gelet op arrest nr. 189.232 van 30 december 2008, waarbij de vordering tot schorsing, ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt afgewezen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure die de verzoekende partij op 16 januari 2009 heeft ingediend;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag van de heer BOSQUET, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 3 van het koninklijk besluit van 15 mei 2003 tot regeling van de versnelde procedure in geval van beroep bij de Raad van State tegen sommige beslissingen van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen;

Gelet op de beschikking van 20 mei 2009, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 juni 2009;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Daniel PESTIAU, loco Mr. Pierre-Bernard LEJEUNE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Aube WIRTGEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOSQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat de verzoekende vennootschap in het register van de verzekeringstussenpersonen is ingeschreven op basis van een beslissing van de Controledienst voor de verzekeringen waarvan op 26 januari 2001 kennis is gegeven; dat de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, tegenpartij, in het kader van de bijwerking van de dossiers betreffende de inschrijving van tussenpersonen die de hoedanigheid van rechtspersoon hebben, aan de verzoekende vennootschap heeft gevraagd een recent uittreksel uit het strafregister over te leggen van de personen die aangewezen zijn als effectieve leider en als aangestelde voor de distributie; dat de verwerende partij, die kennis heeft genomen van een arrest dat op 27 maart 2003 door het hof van beroep te Luik gewezen is en waarbij Didier HALBART, effectieve leider van de verzoekende vennootschap, veroordeeld is tot een gevangenisstraf van drie maanden met uitstel gedurende drie jaar en tot een geldboete van 247,89 euro wegens valsheid in geschrifte, gebruik van valse stukken en poging tot oplichting, bij een brief van 11

augustus 2008 heeft gevraagd of Didier HALBART de vereiste professionele betrouwbaarheid bezat om de hoedanigheid van effectief leider van de vennootschap te kunnen behouden; dat ze de verzoekende vennootschap vervolgens verzocht heeft haar verweermiddelen aan te voeren en haar uitdrukkelijk aangemaand heeft een andere aangestelde voor de distributie aan te wijzen die voldoet aan alle voorwaarden gesteld in artikel 10 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen; dat Didier HALBART, handelend in naam en voor rekening van de verzoekende vennootschap, bij een schrijven van 9 september 2008 zijn verweermiddelen heeft aangevoerd en dat de verwerende partij bij een brief d.d. 9 oktober 2008 de verzoekende vennootschap in kennis heeft gesteld van haar beslissing van 7 oktober 2008 om haar te schrappen van het register van de verzekeringstussenpersonen; dat dit de eerste bestreden beslissing is; dat Didier HALBART bij een aangetekende brief van 7 november 2008 door toedoen van zijn raadsman een verzoek tot intrekking en tot wijziging van de beslissing van 7 oktober 2008 heeft ingediend; dat de verwerende partij bij een brief van 10 december 2008 haar beslissing van 7 oktober 2008 heeft bevestigd; dat dit de tweede bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap betoogt dat van de beslissing van 7 oktober 2008, de eerste bestreden handeling, kennis is gegeven bij een brief waarop als datum 9 oktober 2008 voorkomt maar die niet eerder dan op 14 oktober 2008 ter post aangetekend is, waarin aangegeven wordt dat die beslissing een bestuurshandeling is waartegen bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld, terwijl geen melding wordt gemaakt van de mogelijkheid om bij diezelfde Raad een vordering tot schorsing in te stellen, zodat de termijn waarbinnen het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing moet worden ingediend niet kan zijn ingegaan; dat ze voorts aanvoert dat, doordat de verwerende partij haar beslissing van 7 oktober 2008 heeft bevestigd bij een beslissing van 9 december 2008, de tweede bestreden handeling, "ook tegen de eerste beslissing, die van 7 oktober 2008, een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing kan worden ingesteld" binnen een termijn van vijftien dagen vanaf de kennisgeving ervan;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat het directiecomité tijdens zijn vergadering van 7 oktober 2008 besloten heeft de inschrijving van de verzoekende vennootschap in het register van de verzekeringstussenpersonen te schrappen, dat van die beslissing aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven bij een aangetekende brief van 9 oktober 2008; dat de verzoekende partij niet eerder dan op 7 november 2008 bij een aangetekende brief het verzoek heeft ingediend "zo goed te willen zijn de

bestuurshandeling van 9 oktober 2008 te schorsen"; dat het beroep tot nietigverklaring niet eerder dan op 22 december 2008 is ingediend; dat het kennelijk te laat komt doordat het ingediend is na het verstrijken van de termijnen bepaald bij de artikelen 2 en 4 van het koninklijk besluit van 15 mei 2003 tot regeling van de versnelde procedure in geval van beroep bij de Raad van State tegen sommige beslissingen van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen; dat uit deze bepalingen voortvloeit dat het verzoek tot intrekking of wijziging van de betwiste beslissing moet worden ingesteld voordat een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de betwiste beslissing verstreken is; dat het verzoek tot "herziening" in casu meer dan vier weken na de kennisgeving van de beslissing tot schrapping is ingediend; dat, aangezien dat verzoek te laat is ingediend, de termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring niet met een maand is verlengd; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende vennootschap beweert, van de beslissing van het directiecomité van de CBFA d.d. 7 oktober 2008 aan haar kennis is gegeven bij een brief van 9 oktober 2008 waarin uitdrukkelijk werd vermeld dat daartegen bij de Raad van State beroep kon worden ingesteld en welke vormvoorschriften en termijnen in acht moesten worden genomen om dat beroep in te stellen; dat de CBFA op afdoende wijze aan de verzoekende vennootschap heeft uitgelegd dat ze tegen de beslissing van 7 oktober 2008 bij de Raad van State beroep kon instellen, binnen welke termijn ze diende te handelen en op welke voorwaarden de beroepstermijn verlengd wordt; dat de verplichting om de beroepsmogelijkheden te vermelden, opgelegd bij artikel 19, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, alleen betrekking heeft op het beroep tot nietigverklaring en dat in de kennisgeving dus geen melding behoeft te worden gemaakt van de eventuele mogelijkheid om een vordering tot schorsing in te stellen; dat ze besluit dat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is doordat het te laat is ingesteld;

Overwegende dat artikel 122, 19/, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten als volgt luidt:

" Art. 122. Bij de Raad van State kan, volgens een versnelde procedure zoals vastgesteld door de Koning, beroep worden ingesteld:

[...]

19° door de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon, tegen de beslissingen tot inschrijving of tot weigering van inschrijving in een categorie van het register van de verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen, tot schrapping, tot verbod van activiteiten, tot schorsing, tot wijziging van de inschrijving en tot waarschuwing, alsook tegen de beslissingen tot gevolg hebbende het verlies van rechtswege van inschrijving, die de CBFA heeft genomen krachtens artikelen 5, 9 en 13bis van de wet van 27 maart 1995

betreffende de verzekerings- en herverzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen";

Overwegende dat de artikelen 2 en 4 van het voormelde koninklijk besluit van 15 mei 2003 als volgt luiden:

" Art. 2. Het in artikel 122 van de [voormelde] wet bedoelde beroep dient, op straffe van verval, ingediend te worden onder een ter post aangetekende omslag binnen vijftien dagen na de betekening van de betwiste beslissing of, wanneer de CBF geen uitspraak heeft gedaan binnen de door of krachtens de wet vastgestelde termijn, binnen vijftien dagen na afloop van die termijn.

Art. 4. Het in artikel 122 van de wet bedoelde beroep kan pas worden ingesteld 15 dagen nadat de verzoeker het directiecomité van de CBF tevergeefs heeft verzocht, met een aangetekende brief met ontvangstbewijs, om de betwiste beslissing in te trekken of te wijzigen. De verzoeker is er echter niet toe gehouden de indiening van zijn beroep uit te stellen indien de CBF te kennen heeft gegeven dat zij haar beslissing wenst uit te voeren niettegenstaande enig verzoek tot intrekking of wijziging ervan. De termijn voor het instellen van beroep als bedoeld in artikel 2 wordt verlengd met één maand te rekenen vanaf de datum van de verzending van de aangetekende brief waarin om de intrekking of de wijziging van de betwiste beslissing wordt verzocht, voorzover die brief verzonden is vóór het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 2."

Overwegende, wat de eerste bestreden beslissing betreft, dat ze als datum 7 oktober 2008 draagt; dat volgens de verwerende partij van die beslissing kennis is gegeven op 9 oktober 2008, terwijl de verzoekende vennootschap in het bezwaarschrift van 7 november 2008 dat ze bij het directiecomité van de CBFA heeft ingediend, stelt dat die brief van 9 oktober 2008 niet eerder dan op 14 oktober 2008 bij de post is afgegeven; dat ze op 15 oktober 2008 een bericht van aanbieding heeft ontvangen en dat de termijn om van een aangetekend schrijven kennis te nemen vijftien dagen is;

Overwegende dat een van de processtukken een verzendingsborderel van de verwerende partij is betreffende de omstreden verzending met daarop een streepjescode van De Post en twee datums, namelijk 9 en 14 oktober 2008; dat daarop slechts één poststempel staat met als datum 14 oktober 2008 van Brussel X; dat alleen met die datum rekening mag worden gehouden; dat, als er van uitgegaan wordt dat het stuk niet eerder dan op dinsdag 14 oktober 2008 ter post is aangetekend en dat het door de verzoekende partij niet eerder dan op 15 oktober 2008 is ontvangen, zoals ze in haar bezwaarschrift bij het directiecomité van de CBFA betoogt, de termijn van vijftien dagen waarbinnen ze dat bezwaarschrift kon indienen, ingegaan zou zijn op donderdag 16 oktober 2008 en verstreken zou zijn op vrijdag 31 oktober 2008; dat het bezwaarschrift, dat op 7 november 2008 is ingediend, te laat komt; dat dit verzoekschrift geen verlenging

heeft meegebracht van de verkorte termijn voor het instellen van beroep bij de Raad van State;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar enig verzoekschrift betoogt dat de termijn waarbinnen bij de Raad van State beroep kan worden ingesteld niet kon ingaan doordat in de kennisgeving van de eerste bestreden beslissing met schending van artikel 19, tweede lid, van de wetten op de Raad van State niet was aangegeven dat naast een beroep tot nietigverklaring ook een vordering tot schorsing kon worden ingesteld;

Overwegende dat artikel 19, tweede lid, van de wetten op de Raad van State betrekking heeft op het beroep bedoeld bij "artikel 14, § 1", dus op het beroep tot nietigverklaring en niet op de vordering tot schorsing op grond van artikel 17 van diezelfde wetten; dat de verzoekende partij in casu nagelaten heeft om binnen de termijn van 15 dagen het beroep tot nietigverklaring in te stellen waarvan het bestaan nochtans vermeld was in de kennisgeving van de eerste bestreden beslissing; dat de omstandigheid dat in die kennisgeving niet vermeld werd dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing kon worden gevorderd, geenszins inhield dat die kennisgeving niet voldeed aan de vereisten van artikel 19, tweede lid, en dat die kennisgeving derhalve bepalend was voor het ingaan van de termijn van vijftien dagen gesteld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 15 mei 2003;

Overwegende dat de conclusie luidt dat het beroep tot nietigverklaring, dat op 22 december 2008 is ingediend, niet aan de Raad van State is toegezonden binnen de termijn van vijftien dagen die op 16 oktober 2008 is ingegaan; dat het beroep niet-ontvankelijk is wat de eerste bestreden beslissing betreft;

Overwegende, wat betreft de beslissing van 10 december 2008, de tweede bestreden beslissing, dat bij artikel 4 van het koninklijk besluit van 15 mei 2003 een willig beroep wordt geregeld dat verplicht moet worden uitgeoefend voordat de zaak bij de Raad van State aanhangig mag worden gemaakt; dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat dit beroep te laat is ingesteld; dat het niet tot gevolg heeft kunnen hebben dat de zaak op geldige wijze bij de CBFA aanhangig werd en dat dit beroep bijgevolg niet-ontvankelijk is voor zover het tegen de tweede bestreden beslissing is gericht;

Overwegende dat de vermelding in de beslissing van 10 december 2008 dat daartegen binnen een termijn van vijftien dagen vanaf de

kennisgeving bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring kon worden ingesteld de verzoekende partij kan hebben misleid; dat er grond bestaat om de kosten ten laste van de verwerende partij te brengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zesentwintig juni tweeduizend negen door:

de HH.	ANDERSEN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	LAUVAU,	griffier.

De Griffier

De Eerste Voorzitter

K. LAUVAU

R. ANDERSEN

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.